

KONFLIKTEN MELLAN

GUD OCH SATAN

 Då jag hör de här underbara sångerna och lyssnar till församlingen, som sjunger dem, och tänker på gamla tider och tittar ut och ser ansikten jag inte har sett på länge och det är bara någonting med det, som är rejält, att komma tillbaka till församlingen. Tycker Ni inte det? [Församlingen säger "Amen." — Utg.] Bra. För bara en stund sedan tänkte jag. . .

² En gammal vän, som jag inte har träffat, å, vinkat åt honom, antar jag, men det är flera år sedan jag umgicks med honom, en pojke, Jim Poole, som jag brukade springa omkring tillsammans med, då jag var pojke. Och nu var han nere, hemma hos mig, för ett tag sedan, första gången han någonsin varit hemma hos mig, sedan vi blev, tja, sedan jag gifte mig.

³ Och fru Wood här inbjöd honom att komma ner och höra oss predika. Han sa: "Tja, jag brukade höra på honom hela tiden."

⁴ Och då vi brukade vandra tillsammans, på jakt osv. och vi. . . Han. . . Han sa inte så mycket, vet Ni. Jag pratade hela tiden. Jag sa: "Ska inte Du säga någonting?"

Han sa: "Hur skulle jag kunna det?" Jag la bara beslag på hela tiden.

⁵ Så det ser ut som om det liksom har varit så med mig. Liksom tagit mig tid och pratat på en massa och inte kommit någonstans. Men jag är glad idag, för att jag har ändrat mitt sätt att tala sedan den tiden och talar om Herren. Jag bara älskar Honom.

⁶ Jag talade med broder Ruddell och han berättade för mig där. . . (Tack, broder Temple!) Jag talade med broder Ruddell. Och han kom ner för några dagar sedan och talade med mig och berättade tre drömmar för mig, som han drömt. Och jag har två av dem, jag glömde den andra. Jag försökte tala om för honom, vad det var. Det var jag med en spegel, som försökte återspegla och sa: "Du ser, hur Gud återspeglas, precis liksom vi återspeglas i en — i en spegel." Han har verkligen varit god.

⁷ Broder Creech, är det här Din dotter, som spelar på pianot? Är det? Jag visste inte, om det där var Patty. [Någon säger: "De är just där bak på plattformen." — Utg.] Var är Patty? Hur. . . Oj, Du milde! Patty. Jag kommer ihåg, då de bodde där nere, ja, just där de bor nu, det verkar precis som om den där lilla satt just här. Och Mary Jo är gift, antar jag. Jim stod där för en stund sedan. Hans barnbarn stod där och här kommer

mitt barnbarn in. Jag sa: ”Vi kan lika gärna skaffa oss en promenadkäpp och sätta oss ner. Tycker Ni inte det?” [Broder Branham och församlingen skrattar.]

⁸ Men precis på andra sidan floden, det är den underbara Platsen. Det är den vi väntar på. Och det är inte bara för att jag håller på att bli gammal, som jag tänker på Den. Jag började tala om Den, då jag bara var en liten, helt liten kille, en ung man i min bästa ålder. Jag trodde, att det fanns ett Land någonstans. Vi går den vägen. Jag är så glad för det.

⁹ Ni vet, jag — jag säger inte så mycket, som är någonting värt, särskilt inte då man bara pratar.

¹⁰ Men många gånger plockar jag upp ett eller annat här i Skriften. Men ibland ger Herren mig någonting och det bara gläder mig ofantligt, då jag får tag i någonting, som är riktigt bra. Jag bara, å, det gör mig bara så gott. Vi känner oss så allesammans. Jag vet, broder Neville, att Du och bröderna här, broder Junior och Ni allesammans, Ni känner det på samma sätt, då Ni får någonting, som Herren ger Er och Ni ser, att det bara är så verkligt.

¹¹ Och här om kvällen predikade jag, jag tror det var i tabernaklet och jag träffade på någonting, som har gjort mig mera gott än vad som helst, som jag har tänkt på, sedan jag blev omvänd. Och det var . . . Jag kanske ska ta om det igen, om det är all right. Jag vet, att Ni vet, vart jag är på väg, men det var det där beviset på frälsningen. Förstår Ni? Jag . . . Det bara slog mig och jag — jag sa det. Jag for hem, jag kom in i mitt rum och jag gick fram och tillbaka på golvet. Jag — jag fick bara en liten skön stund för mig själv, Ni vet, precis där inne, då jag tänkte på det.

¹² Och här är vad det var. Jag kanske ska skicka det vidare till Er bara för en minut. Jag talade om: ”Vi är ägare till allting. Allting är vårt.” De säger, att vi är den tokiga skaran, Ni vet. Men ändå, då allt kommer till allt, tillhör alltsammans oss. Förstår Ni? Förstår Ni? Och vi kan . . . Det är orsaken till, att vi uppför oss litet knepigt, ser Ni, vi är arvingar till allting. Förstår Ni?

¹³ Och jag tänkte på, att vi äger kärlek, glädje, mod. Vi äger tro och långmodighet, mildhet, tålmod, ödmjukhet. Man skulle inte kunna köpa det där med någon sorts pengar. Det spelar ingen roll, det finns inget . . . Gå ner och köp mig ett kvarts kilo tålmod, ser Ni! Man kan bara inte göra det. Och lika fullt ger Gud oss det där. Vi äger det där. Det är vår egendom. Och köp oss sedan litet tro! Vi skulle vara villiga att ge allt vi hade för litet tro. Förstår Ni? Men det ges till oss och alltsammans är gratis, då det kommer från Herren. Är det inte underbart?

¹⁴ Så tänkte jag på det här: då Israel, en gång en slav, Guds barn i tråldom nere i Egypten. Det där var nu Guds

arvedel, precis liksom vi är idag. Och så gav man dem troligen någonting att äta, en hög möjligt bröd och kastade ut det och vad som helst, som de fick tag på. Att döda en, det var precis som att döda en hund eller någonting annat. Och de längtade efter befrielse därifrån. De hade varit där inne i fyrahundra år.

¹⁵ Så en dag kom en profet trampande ner ifrån öknen med ett ljus, som följde honom. Och han berättade för dem: ”Det finns ett land, som flyter av mjölk och honung och Gud hade gett det till dem.” Och han gjorde tecken och under, för att visa dem, att han inte var någonting oäkta, någonting falskt, utan att han faktiskt var bemyndigad av Gud att föra de där människorna till det landet.

¹⁶ Tänk nu på det! Deras barn, slavdrivarna kom förbi, om de ville döda någon, så var det bara all right. Ingenting kunde sägas. Gå och hämta dit ens unga dotter, för att gå illa åt henne, å, ingenting kunde sägas. Bara att vara tvungen att stå där och låta henne gå iväg. Förstår Ni? Ens pojke fick liksom . . . Arbetade inte precis riktigt och de ville döda honom för det. Döda honom, det är all right, ingenting kunde sägas.

¹⁷ Men nu berättas det för dem, att de ska komma ut ur den där trälldomen och de kommer till ett land, som flyter av mjölk och honung och de kan få sin egen bondgård. De kan odla sin egen gröda, ge sina egna barn mat, skicka dem till skolan, leva i fred. Och det härliga landet och det tillhör dem. Ni vet, det där var ett härligt löfte. Tänk på, vad det där betydde!

¹⁸ Ja, den här profeten gjorde så många kraftgärningar ibland dem, att de förstod att — att han verkligen var Guds sändebud. Nåja, ut gick de, ut i öknen.

¹⁹ Och då de kom bort till Kades-Barnea, nu är Kades-Barnea domarsätet. Det var det för hela världen på den tiden. Kades-Barnea, det var en plats, där det var ett stort vattendrag och många små vattendrag, små bifloder till det här vattendraget.

²⁰ Nåväl, där hade de en man ibland sig, en mäktig krigare, som hette Josua. Josua är ”Jehova-Frälsare”. Och Josua gick över in i löfteslandet.

²¹ Kom nu ihåg, att ingen av dem någonsin hade varit där! De visste inte, om landet faktiskt fanns där eller inte. De gick bara, i tro på det, som hade sagts dem, att Gud hade en plats åt dem. Och de var på väg till den platsen, bara i tro. Tänk nu på det! Lämnade Egypten och Gud förde dem ut och nu närmar de sig det där landet. Och då de kommer nära landet, går Josua över in i landet och tar med sig beviset tillbaka. Går över Jordan, går över in i Palestina, tar med sig beviset tillbaka, en stor druvklase, som det krävdes två man att bära. Och de kunde äta de där druvorna. Och han sa: ”Landet är precis exakt det, som Gud sa, att det var.”

22 Å, vilken frihet det där var, dit de kunde gå nu! Och de skulle kunna ha sin egen bondgård och uppfostra sina barn. Och få . . . Och Guds välsignelser över dem och leva i fred. Där fanns ingen slav. Hur . . . Men till sist, sedan de hade levt ett gott långt liv, måste de till sist dö, fastän de var Guds barn. Det fortsatte år efter år, de odlade sina grödor och fick sina familjer och ett gott, fredligt liv och sedan dö.

23 Sedan en dag kom den mäktigaste krigaren av alla ner, Herren Jesus, Guds Son. Och Han sa: "Det finns ett land, där människan inte dör. I min Faders hus finns många boningar. Om det inte vore så, skulle jag ha talat om det för Er. Jag ska gå och göra i ordning en plats och komma tillbaka och hämta Er." Han är nu Profeten, som kom och talade om ett land just bortom floden Jordan, döden. Där, det där, även fastän man har sina bondgårdar, man har sina familjer, man är välsignad av Gud, men ändå måste man dö. Men det finns ändå ett Land bortom det där, där man inte dör. Oj, oj!

24 Sedan kom Han till Kades-Barnea, Golgata, domarsätet igen. Där syndens straff, som orsakade människans död, möttes vid domen, vid Hans Kades-Barnea. Han betalade syndens straff, dog, gick över Jordan, dödens Jordan, och uppstod på tredje dagen, kom tillbaka. Och sa: "Känn på mig, en ande har inte kött och ben som jag. Har Ni någonting att äta?" Han — Han åt fisk och bröd. Och Han var tillsammans med dem i fyrtio dagar och bevisade, liksom Josua, att Landet fanns där. Han är beviset på Landet där.

25 Nu sa Han: "Alla, som kommer att tro på det här, gå Ni ut i hela världen, predika Evangeliet för allt skapat! Den, som tror och blir döpt, ska bli frälst. Den, som inte tror, ska bli fördömd."

26 Sedan, på Pingstdagen, sände Han tillbaka handpenningen på den här Platsen, försäkringen, beviset på, att det här Landet är verkligt. Precis liksom Josua tog med sig beviset, tog Jesus med Sig Den Helige Andes bevis.

27 Nu anser vi oss själva som döda. Vi är begravna med Honom i dopet till Hans död.

28 Och vi uppstår tillsammans med Honom i uppståndelsen. Och nu är vi i den redan, vi kommer inte att vara det. Vi har redan uppstått. Oj, oj! Vi sitter nu, inte kommer att sitta, vi sitter nu, ikväll, på himmelska platser (hur då?) i Kristus Jesus. Inte att vi ska sitta någon annan gång. Vi sitter nu. Församlingen inser inte vad de är. Förstår Ni? Vi är nu, just den här minuten (hur då?) i Kristus Jesus, församlade i Honom, redan uppståndna från de döda. Våra själar var odödliga.

29 Låt oss nu stanna bara en minut! Här brukade vi en gång ljuga, stjäla, fuska, strida, förbanna, allting annat. Och sedan bekände vi all den där synden. Sedan begravdes vi tillsammans

med Honom i dopet och uppstod tillsammans med Honom. Och då vi kom upp... ”Omvänd Er och låt Er allesammans döpas i Jesu Kristi Namn till Era synders förlåtelse, så ska Ni få beviset!”, beviset på det här goda Landet. Och den Ande, som sedan kommer över oss, tar oss med upp från det där ljugandet, stjälandet och allt det där gamla och nu har vi uppstått tillsammans med Honom och sitter nu tillsammans med Honom *här* uppe på himmelska platser. Våra själar är absolut alldeles färdiga.

³⁰ Å, William Branham har varit död i drygt trettio år. Jag blev en ny skapelse. Den där gamla människan dog. Jag ser tillbaka på det, talade med denne min vän i eftermiddag, han sa: ”Kommer Du ihåg då vi brukade göra *det-och-det*? Minns Du, då vi kastade den där pojken, som snarkade, i vattnet den där kvällen?”

Jag sa: ”Ja. Jag skulle inte göra det igen.” Förstår Ni?

³¹ ”Minns Du, då vi tänkte sticka den där nålen i den där grodan, då den var så där ’gurr’ och *det där*?”

”Ja”, sa jag, ”kommer ihåg det.”

³² Och alla de där sakerna, som vi gjorde! Jag tänkte: ”Du vet, det där var då jag var — det där var då jag var... Det där var, då jag var en död. Förstår Du? Men nu är jag levande.” Förstår Ni? Å, jag gör inte så där nu.

³³ Vi sitter på himmelska platser i Kristus Jesus och nu har vi panten på vår frälsning, handpenningen. Saken kostar tiotusen dollars och Han gav oss de första tusen. Förstår Ni? Det här är den första tiondelen, vår pant. För vi har redan uppstått från synd och otro, upp in i uppståndelsen tillsammans med Kristus. Och nu sitter vi tillsammans på himmelska platser med det där beviset, liksom det Josua tog med sig tillbaka. Landet finns där och vi är på väg. Ingen död mera. Kan inte dö.

³⁴ Om de säger Dig någon gång: ”Broder Branham dog.”, så tro inte på det, Du! Varför? Broder Branham kan inte dö. Förstår Ni? Det är riktigt. Jag kan inte dö, har redan dött. Nu dog William Branham för länge sedan, för omkring trettio år sedan, eller mer, för omkring trettiofå år sedan. Jag har predikat omkring trettiofå år, så han dog redan innan dess. Men nu är det här en ny skapelse.

³⁵ Russell Creech, en ny skapelse. Han är inte den där lille pojken, som brukade springa omkring där nere, nedanför Croydon. Orman Neville är inte den där lille pojken han brukade vara. Och — och broder Ruddell är inte den där lille pojken han brukade vara, Ni vet. Och — och broder Jackson, alla de här andra, de är inte de där männen. Alla Ni bröder och systrar, vi är inte de människorna vi brukade vara. Vi är — vi är nya varelser, nya skapelser. Man behöver inte oroa sig för det. Vi är redan *här* uppe. Titta, var vi var! Titta, var vi är nu! ”Nya skapelser i Kristus Jesus.” Oj, oj!

36 Nu, vet Du, Russell, känner jag mig som om jag nästan skulle kunna sjunga den där sången, som, varenda gång jag hör den, tänker jag på Dig och syster Creech.

Jag ska flyga bort, å, Glory
Jag ska flyga bort i morgon.

Jajamensan! Kommer Ni ihåg, att vi brukade sjunga den?

Då jag dör, halleluja, så småningom,
Ska jag flyga bort.

37 Jag tycker om det där. Och då vi börjar bli äldre och håret blir grått, axlarna sluttar, betyder det där mera för oss än någonsin. Förstår Ni? För ett barn ser framåt: vem ska han gifta sig med, hur ska han utbilda sina barn? Och det där är redan förbi då, nästan helt färdigt då, ser Ni, då man möter solnedgången.

38 Men tänk bara, broder, det finns ingenting, som vi inte har. Vi har kärlek. Vi har glädje. Vi har frid. Vi har Liv. Vi har. . . Vi behärskar döden. Det är riktigt. Bibeln säger, att vi gör det. Vi behärskar döden. Den tillhör oss. Vi tillhör inte den, den tillhör oss.

Säg, vad ska man med döden att göra?

Precis som Paulus sa, då den kom och knackade på dörren. Han sa: "Har Du kommit för att följa mig över Floden?"

39 Och författaren sa en gång: "Gud spände döden för en vagn och det enda den kan göra är att dra in Dig i Guds Närvaro." Det är alltsammans. Kan inte dö. De bara spände döden för en vagn och det enda den kan göra är att dra en raka vägen upp i Guds Närvaro. Den är bara en maskot, som kommer för att dra en över Floden. Det är allt den är. Så det finns ingenting, som kan störa oss längre.

40 Paulus sa, då döden kom rullande ner genom den här tiden för honom, han sa: "Å, död, var är Din udd?"

Den sa: "Tja, jag tänker ta ut Dig till graven."

41 Han sa: "Såå, grav, var är Din seger? Jag behärskar Dig också." Sedan vände han sig om och sa: "Gud vare tack, som ger oss segern genom vår Herre Jesus Kristus."

Så vi har det, broder Temple. Så är det. Det är över, alltsammans.

42 Ja, syster Snelling brukade sjunga en gammal sång. Jag antar, att ingen av Er troligen kommer ihåg syster Snelling. Jag var borta vid hennes grav här om dagen. Hon brukade sjunga ett litet pingst-jubileum om:

Låt oss fortsätta, låt oss fortsätta,
Att tala om den här goda gamla Vägen!
Låt oss fortsätta, låt oss fortsätta,
Att tala om Herren!

Har Ni någonsin hört den? [Församlingen säger: "Amen." – Utg.]

Jag känner mig så mycket bättre, då jag bara talar om den här goda gamla Vägen,
Jag känner mig så mycket bättre, då jag talar om Herren.

43 Så är det. All right. Låt oss tala med Honom bara en minut nu med bödens ord, innan vi börjar med att läsa Hans Ord!

44 Medan vi har våra huvuden böjda och våra ögon slutna och dagens omsorger passerar förbi nu. Vi har samlats i Hans Namn och i Hans Närvaro. Skulle det finnas några här, som kan komma ihåg någonting, som Du skulle vilja, att det blir ihågkommet inför Gud? Räck bara upp Din hand och därigenom: "Gud, kom bara ihåg mig!"

45 Vår Himmelske Fader, den obegränsade Gud, som visste, innan världen ens var formad, att vi skulle stå här ikväll. Du har sett de där händerna. Du vet, vad som finns bakom var och en av dem, vad som låg nere i hjärtat, som den där handen räcktes upp ovanför. Jag ber för dem, Fader, att Du ska svara enligt Dina stora rikedomar i Härligheten och Din Kraft.

46 Vi tackar Dig för den här församlingen, för dess pastor, dess styrelse, dess förtroendemän, diakoner, alla medlemmarna och för alla de dyrbara själar, som vistas här i Clarksville, pilgrimer, främlingar, som inte tillhör världen längre. De gav upp allting, som hör världen till, sålde allt de hade och köpte den här stora dyrbara PärLAN, Herren Jesus, som ger oss Evtigt Liv. Vi tackar Dig för det, Herre. Tack för dessa dyrbara själar! Jag ber för var och en.

47 Jag tänker på broder Jackson och hur han har arbetat och försökt, strävat och försökt att föda fåren och att skapa en mötesplats för pilgrimerna att samlas på och hålla dem samlade i väntan på Herrens Tillkommelse, han och hans hustru och familj. Här bakom mig sitter broder Ruddell ikväll och han håller dem också tillsammans, den lilla gruppen, som vistas uppe på 62. Broder Neville och gruppen uppe i tabernaklet, som vistas där. Och de andra, Herre, som är närvarande, kanske är här ifrån andra platser. Vi väntar på Herrens Tillkommelse.

48 Förlåt oss, Herre, då vi nu församlar oss tillsammans. Vi kommer i Jesu Namn och vet, att Du lovade att höra oss. "Vad vi än skulle be om i Hans Namn, det skulle beviljas."

49 Och nu ikväll då vi slår upp Bibeln för att börja en liten lektion, nu är vi inte här för att bli sedda eller hörda, bara som människor. Människorna sitter inte i det här rummet bara för att kunna säga: "Tja, jag gick i kyrkan ikväll." Vi väntar oss besök av Dig, Herre. Vi väntar på det. "De, som väntar på Herren, ska förnya sin kraft." Och vi ber Dig att bryta Livets

Bröd åt oss. Må Den Helige Ande ta de få Orden, plantera dem djupt i hjärtat! Styrk dem, som är svaga, Herre! Och ge glädje åt dem, som är starka, mod åt dem, som är modlösa, hälsa till dem, som är sjuka, frälsning åt dem, som har gått vilse! Så ska vi böja våra huvuden och prisa Dig. Vi ber om det och överlämnar oss, tillsammans med Ordet, i Jesu Namn. Amen.

⁵⁰ Jag skulle vilja bli ihågkommen av den här församlingen då vi nästa vecka nu startar en resa över två nationer för att predika Evangeliet. Be för oss, då vi fortsätter! Och om Ni har några vänner runt omkring, så känner Ni till resrutten, då de kommer till mötena, skulle vi vara . . . Rättare sagt, om de kunde komma, skulle vi vara glada att ha dem i mötena.

⁵¹ Vi ska be för Er allesammans här, Er pastor och de olika män, som håller eldarna här hemma brinnande nu, tills vi kan komma tillbaka. Om Jesus kommer, innan vi kommer tillbaka, ska vi möta Er den Morgonen. Om vi har något annat motiv än det, må Gud förlåta oss!

⁵² Nu vill vi slå upp, för bara några få ord ur Bibeln ikväll, som finns i Josua 24, 14:e versen och 15:e versen. Jag vill läsa från Hans Ord. Lyssna noga till Hans Ord! Josua 24:14 och 15.

Frukta nu därför HERREN och tjäna honom i uppriktighet och i sanning och skaffa bort de gudar, som era fäder tjänade på andra sidan av floden och i Egypten och tjäna HERREN, ni!

Och om det misshagar er att tjäna HERREN, så välj denna dag vem ni vill tjäna, antingen de gudar, som era fäder tjänade, som var på andra sidan av floden, eller Amoriternas gudar, i vilkas land ni bor, men jag för min del och mitt hus, vi vill tjäna HERREN.

⁵³ Herren välsigne uppläsningen av Hans Skriftställen! Jag har några anteckningar här, som jag skulle vilja tala bara litet grand om. Och jag vill ta en text ikväll och kalla det konflikten: *Konflikten mellan Gud och Satan*. Och nu bara undervisa om det liksom en söndagsskolelektion, för jag har åtskilliga Skriftställen liggande här.

⁵⁴ I Eden kände Gud Sin fiende och alla Hans fiendes attacker. Nu är Gud den obegränsade Guden och den obegränsade Guden är fullkomligheternas Fullkomlighet. Han kände till allting innan det någonsin var till. Och därför, om denne obegränsade Gud kunde ha tittat framåt (och det gjorde Han) och sett änden från begynnelsen och visste, att Han skulle få barn på den här jorden, Hans egna välsignade barn, tror Ni inte, att Han skulle förse dem med det bästa Han kunde ordna med? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.]

⁵⁵ Skulle inte Ni ikväll för Era barn, som var hjälplösa små, som inte kan ta vara på sig själva, strävar Ni inte och arbetar

och gör allt, som Ni kan för att försörja så gott Ni kan eller förmår, för att sörja för de där barnen? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] För att Du är en far, en förälder. Och om det är . . . Vad skulle jag säga, sanningen och en jordisk förälders tanke, och föräldraskapet började hos Gud, för Han var den förste föräldern, tror Ni inte att Gud, då Han såg vad Satan skulle vara, vad Satan skulle göra, att Han gav till Sina barn och skaffade åt dem det bästa, som kunde ges åt dem? Då Han visste, vad fiendens attack skulle bli, förskansade Han Sina barn. Förstår Ni?

⁵⁶ Vi tar kriget, då en general går ut för att möta en annan general i krig. Och den här generalen, om han är en rejäl, sann medborgare i sin nation, som han representerar . . . Och det skulle han säkert vara, för att vara general. Och han, för det första studerar han fiendens attacker. Han vet, vad han ska göra, hur han ska arbeta, för han gick liksom över och spionerade ut det.

⁵⁷ Vi har spioner överallt, som Ni vet. Det finns amerikanska spioner i England. Det finns amerikanska spioner i Frankrike. Det finns amer- . . . Och deras tyska spioner här. Och det finns . . . Hur vänliga vi än är, har vi ändå spioner. Och vi spionerar på något slags kärnvapen. Så finner vi det, tar det med oss tillbaka till landet. Så, vad det än är, gör de sig redo. Då kriget verkligen kommer, vet de hur de ska attackera sin fiende. Och om vi vet . . .

⁵⁸ Gud visste, att det här stora kriget skulle komma mellan rätt och fel och Han visste, vad fienden skulle komma att göra. Han visste precis exakt, hur Han skulle utrusta de Sina. Så om vi lägger märke till det, det allra första, som Gud utrustade Sina barn med, var . . . Eftersom Han var obegränsad, visste Han vad som krävdes för att besegra Satan, när som helst, på vilken plats som helst, var som helst, på vilka villkor som helst. Nu skulle inte Han säga: "Jag ger dem någonting *här* och sedan, några år senare, kanske jag funderar ut någonting bättre att ge dem, och så efter några år senare."

⁵⁹ Liksom vi i militär styrka, den gamla bågen och pilen och släggan och stenhammaren och sedan var det nästa . . . Efter bågen och pilen kom muskötan och efter muskötan kom Springfield-geväret och — och nu atomvapnen osv. Förstår Ni? Vi fortsätter att utveckla.

⁶⁰ Men i begynnelsen gav Gud Sina barn atomvapnet, för Han är den obegränsade Guden. Då Han nu såg, att det skulle komma att bli en konflikt och att det skulle bli en strid, försåg Gud Sina barn med rätt slags ammunition, rätt sorts attack, sätt sort av allting, som de hade behov av, vilket skulle svepa dem hela vägen från Eden till Bortryckelsen. Vad var det? Ordet. Ordet. Det är Det, som besegrar Satan, det är Ordet.

Det kommer att besegra honom var som helst, på vilken plats som helst. Varför vill vi nu sätta någonting annat i stället, då vi redan har det bästa, som finns, Ordet?

⁶¹ Och vi finner att Jesus på jorden, bara för att bevisa, att det här var bästa utrustningen, då Satan kom i strid man mot man med Jesus, sträckte Han Sig aldrig bort med Sin Kraft och band hans händer. Han tog bara samma vapen, som Gud gav i Edens lustgård, Hans Ord, och sa: "Det är skrivet . . . Det är skrivet . . ." Och Han slog honom raka vägen ut ur ringen med Det, det är riktigt, för Det är Guds bästa.

⁶² Och titta, var det är! Det är inte bara för en eller två i en församling. Det är för varenda en av oss. Varenda troende har rätt att ta det här Ordet och bekämpa fienden var man än möter honom. Var man än möter fienden, är det det här Ordet man måste använda. Och Jesus bevisade det, då Han kom. Så Han utrustade Sina barn med Ordet, som deras skydd mot fienden. Då det totala kriget kommer och det ställs upp till strid, då är det bara en enda sak en riktig soldat kan använda, en verkligt kristen soldat, det är SÅ SÄGER HERREN. Gå raka vägen dit ut och möt fienden och var säker på, att ingenting . . . "Tusen kan falla till höger om Dig och tiotusen till vänster, men det ska inte komma nära Dig." Kom bara ihåg, att Gud gjorde det här uttalandet och gav det här åt Sina barn och det är det bästa, som någonsin har funnits hittills.

⁶³ Satan, i Eden, då han först kom med de här attackerna, för att attackera en person, då han visste, att Guds barn var förskansade bakom det här Ordet, attackerade Satan Ordet. Förstår Ni? Han attackerade aldrig varelsen. Han attackerade Ordet först.

⁶⁴ Titta på den lurifaxen, den ödlan, vad han gör idag! För det första kan han inte lägga upp det så och säga: "Nja, det där är ingen bra person." Det där är en bra person. Förstår Ni? Utan det enda han försöker göra, hur bra personen än är, är att få dem att förneka det där Ordet. Det är precis det enda han vill göra, få en att förneka det där Ordet.

⁶⁵ Så Satan försökte att — att attackera Ordet i Edens lustgård. Så nu måste han ha någonting, som han kunde använda, som för — för den mänskliga varelsen skulle se bättre ut än det där Ordet. Förstår Ni? Han måste ha någonting, som skulle se bättre ut för den mänskliga varelsen, än Ordet. Och vet Ni, vad han använde? *Resonemang*, precis vad vi skulle kalla "sunt förnuft". Förstår Ni? Så det var det, han använde, och han lyckades, så det är det, han har använt hela tiden.

⁶⁶ Men Gud kan inte ge någonting annat än Sitt Ord, för det är vad Han valde först. Och då Gud fattar ett beslut, måste det alltid förbli så.

⁶⁷ Och Satan tog resonemangen och tog resonemangen och attackerade Ordet och knuffade Eva av vägen, det är riktigt, genom resonemang, mänskliga resonemang.

⁶⁸ Nu var enda sättet, som han kunde få henne att tvivla på Guds Ord, det måste vara tilltalande. Och Satan vet, hur han ska göra resonemangen tilltalande. Det måste tilltala en. Och synden är mycket tilltalande. Och det finns bara en enda synd och det är otro. Så den är verkligen tilltalande. Satan gör synden så tilltalande för en!

⁶⁹ Stannar här bara i några minuter. Jag har ofta tänkt, som en ung man, och läst om olika nationer och landets moral. Och jag hörde olika människor berätta för mig, särskilt om nere i Frankrike, nere på platsen, som heter Pigalle och hur människorna var så omoraliska. Tja, jag tänkte: ”Om jag någon gång far dit, ska jag se på de där människorna där, kvinnor som kommer ut, Ni vet, onda människor, som ser ut som gamla ragator, Ni vet, och elaka.” Och – och jag gick ner till Pigalle första kvällen, jag och tre andra predikanter. Broder, vilken överraskning vi fick! Satan är nu alltför smart för det där. Han tänker inte göra någonting sådant. Utan några av de vackraste flickor jag någonsin har sett i mitt liv var där. Tilltalande. Visst.

⁷⁰ Synden är tilltalande och tilldragande. Satan har inte klivna klövar och en – och en – och en spetsig svans och – osv. Han är inte gamle John Barleycorn med rocken i ordning och – och öron, som hänger ner. Han är en lurifax, behaglig. Synden är inte bara oanständig, som man tänker sig, att den är. Den är mycket behaglig. Därför måste vi ge noga akt på den. Vi ska bara komma till det om en liten stund. Jag tänkte på någonting annat. Så hur Satan får det att se så äkta ut, att det är behagligt för dem.

⁷¹ Men om de bara hade stannat kvar förskansade bakom Ordet, låtit Ordet vara deras fästning, då, ser Ni, hade de varit förskansade. De skulle ha varit bakom Ordet. Ordet skulle alltid ha varit framför dem: SÅ SÄGER HERREN. ”SÅ SÄGER HERREN. SÅ SÄGER HERREN.” Höger eller vänster: ”SÅ SÄGER HERREN.”

⁷² Liksom de där Änglarna där nere den där dagen, som Jesaja mötte i templet. Han tyckte han klarade sig tämligen bra, var en rätt bra predikant. Kungen tyckte riktigt bra om honom, men kungen togs ifrån honom en dag. Och han böjde knä vid altaret och kom in i en syn och såg Änglar med vingar över Sina ansikten och över sina fötter och som flög med två vingar och sjöng: ”Helig, helig, helig, Herren Gud Allsmäktig.”, ser Ni, åt vilket håll de än vände sig.

⁷³ Hesekiel såg bilden av synen. Då Guds Ande rörde Sig åt *det här* hållet, hade Den en oxes ansikte. Åt *det här* hållet hade Den ett lejons ansikte. Och åt vilket håll Den än gick, hade Den ett ansikte. Vart Den än gick, var Den förskansad.

74 Guds Ord finns det ingen väg runt. Befäst hela vägen runt, överallt: "SÅ SÄGER HERREN. SÅ SÄGER HERREN." Din gång, Ditt tal, Dina affärer, Ditt umgänge och allting, sätt Guds Ord först!

75 Säg: "Jag tror jag ska gå ikväll och den här lilla dansen kan bara inte skada någon." Skulle Du kunna ta SÅ SÄGER HERREN med Dig? Förstår Du? Förstår Du? "Jag tror, att om jag kunde göra den här lilla affären, å, den är bara litet grand skum." Men skulle Du kunna säga: "SÅ SÄGER HERREN" tillsammans med den? Förstår Du?

76 Ta alltid Honom först, håll Dig förskansad, för Han är vår fästning, dess karaktär.

77 Men vet Du, att man måste ignorera, innan... För att tro på djävulens lögn, måste man ignorera och förneka Guds Sanning först, innan man kan tro på djävulens lögn. Har Du någonsin tänkt på det? Man måste förneka Sanningen först, innan man kan tro på en lögn. Riktigt. Måste förneka Den!

78 Eva lämnade platsen bakom Den och förlorade striden. Så fort som Eva... Satan stod där ute och sköt till måls. Hon sa: "Men Herren sa..." Och då sköt han igen. Hon sa: "Men Herren sa..." Så då sköt han igen, på ett annat sätt. "Men Herren sa..."

79 Men Satan reste sig upp där borta och sa: "Men vänta bara en minut! Om Herren verkligen sa Det, så låt mig tala om någonting för Dig. Du förstår, Du är inte vis som Gud. Du vet inte skillnaden mellan rätt och fel. Men om... Lyssna! Skulle Du inte tycka om att bli vis som Gud?"

80 "Å", sa Eva, "jo, jag — jag — jag — det tror jag jag skulle." Kanske någonting sådant. "Jag tror, att jag skulle tycka om att känna till precis all Guds visdom. Jag skulle vilja veta vad som är rätt och fel. Det vet jag inte."

"Nåväl, jag ska tala om det för Dig."

Nu sa hon: "Men, men Herren sa..."

81 "Ja, men säkert vet Du, att Han är en god Gud. Han kommer inte att göra det." Förstår Ni?

82 Just där bröt hon igenom hålet, så att han kunde skjuta. Just där stannade hon på fel ställe, just där, stannade till litet.

83 Låt mig nu säga någonting om Er kristna här nere! Stanna inte en sekund för djävulen! Stanna inte för att resonera igenom det! Då Du stannar för att resonera om Det, kommer djävulen raka vägen in. Man kan inte resonera om Gud. Man kan inte förstå Gud. Man måste bara tro Gud. Förstår Ni? Jag kan inte förklara Gud. Det kan ingen. Jag kan förklara många saker. Men denna enda sak, jag bara tror på Den, för att Han sa så. Det är nu ingen av oss, som kan förklara Den. Försök inte förklara Den!

84 Gå inte med de här otroende, som säger: ”Nja, titta nu, Er pastor där ute, Junior, jag hör, att han ber för sjuka. Nu är Ni alldeles tokiga där nere. Det finns ingenting sådant som gudomlig helbräddagörelse.”

85 Säg: ”All right, då finns det inte för Dig. Du är en otroende.” Och gå bara vidare! Förstår Ni? Det är bara för troende. Förstår Ni?

86 ”Nåväl, Ni säger allesammans, att Ni har Den Helige Ande. Det finns ingenting sådant som Den Helige Ande.”

Säg: ”Då är det inte för Dig. Det är för mig.” Gå bara vidare! Förstår Ni? Förstår Ni?

87 Resonera inte! Försök inte resonera om Det! Det har inga resonemang. Man bara tror på Det. Man resonerar inte ett dugg. För kom ihåg, att enda sättet man kan ta emot Gud är genom tro, inte genom resonemang, inte genom att förstå, kan inte förklaras. Man förklarar ingenting. Man tror på Någonting. Inte vad man känner. Jesus sa aldrig: ”Kände Du Det?” Han sa: ”Trodde Du Det?” Det är riktigt. Man bara tror på det, som Gud sa. Jag kan inte förklara för Er hur de . . . Hur skulle en . . . Det största under jag kan tänka mig, är en människa, som . . .

88 Precis liksom, ta en gris och säg till den grisen: ”Du vet, Du är inte längre en gris. Du är ett lamm.”, och den blir ett lamm. Förstår Ni? Det skulle vara svårt att tro.

89 Nåväl, det är samma sak, som äger rum, då man blir omvänd från en syndare till en kristen. Förstår Ni? Det förändrar ens egna meningar. Det förändrar ens egen vilja. Det förändrar allting, som finns i en. Och det för en in i ett annat liv och ger en en annan Ande, som frambär ett annat vittnesbörd. Förstår Ni? Då måste ens eget liv dö och det nya måste födas på nytt. Och då, ser Ni, är man inte alls den skapelse man var längre. Det är då, man kommer bakom Blodet, befast genom Ordet. Försök inte förklara någonting, tro bara på det och gå vidare! ”Herre, jag tror. Frälsare, föröka min tro på Dig, tills den kan förflytta berg!” Förstår Ni? ”Herre, jag tror, för alla mina tvivel är begravna i Källan.”

90 Tänk om Abraham hade blivit tillfrågad, doktorerna hade kommit och sagt: ”Abraham, Du är hundra år gammal. Din hustru är nittio. Hur ska Ni kunna få en baby?”

91 Nu, säger Abraham: ”Jo, nu ska jag tala om det för Er, det är så här. Ser Ni, det kommer en tid, då vi kommer att dricka någonting speciellt och det kommer att åstadkomma *det här*. Och den här förvandlingen kommer att . . .” Abraham kunde inte förklara det där.

92 Abraham skulle ha sagt någonting som: ”Jag vet inte. Jag vet inte mer om det, än Ni vet. Det enda jag vilar på, är att Han sa, att vi skulle få den. Och jag väntar på det.” Sa! Jajamensan.

⁹³ Det är nu allt som krävs. Ta Det bara, Tro på Det! ”Gud sa så.” Och det — det avgör hela saken, för Gud sa Det.

⁹⁴ Nu finner vi, att då Eva förlorade striden, kom hon ut från platsen bakom Ordet, klev upp ur skyttegravan och sa: ”Det menar Du inte! Är det Sanningen?” Hon är förlorad, just där.

⁹⁵ ”Men, Du vet, vi lär inte ut Det Där borta i vår församling. Vi tror på det Han sa *här*.”

⁹⁶ ”Ja, men lyssna, kära Du, Du vet bättre än Så. Ditt eget sunda förnuft skulle tala om för Dig, att Det Där inte är riktigt. Å, jag hörde de där människorna ropa och skrika. Vad skriker de om? Förstår Du? Ditt eget sunda förnuft skulle visa Dig, att de bara är upphetsade. De är lätttrorda. Förstår Du?” Om man stannar för att lyssna på det där, har man förlorat striden.

⁹⁷ Om de säger: ”Å, vänta nu en minut! Din doktor sa så, att Du hade tuberkulos. Och den är — den är i framskridet stadium. Det finns inget sätt för Dig att någonsin övervinna den där tuberkulosen. Doktorn sa, att det inte går. Säger nu inte det sunda förnuftet det?” Tja, om Du ska lita på resonemangen, kan Du lika gärna göra Dig beredd att dö.

⁹⁸ Men om Du går till det, som Herren gav, löftet, och Du kan tro på Det, ändrar Det hela programmet.

⁹⁹ På samma sätt, som Det nu ändras, det är på samma sätt Det ändrades för mig där nere. Förstår Ni? Jag bara tror på Det. Jag vet inte hur Det gjorde det, men det var en ny skapelse, som kom. Jag brukade, jag undvek församlingen. Jag . . .

¹⁰⁰ En man sa till mig, då jag brukade boxas, vi var . . . Jag gick min femtonde professionella match där nere i — i Evansville, Indiana. Och Howard McClain, många av Er Albany-folk kände honom där. Och vi gick uppför gatan. Och Howard var i weltervikt och jag var i bantamvikt. Jag fajtades med Billy Frick från Huntington, West Virginia. Hade en blå kostym på mig, som den här. På den tiden hade jag litet hår. Och jag gick uppför gatan. Vi hade ätit middag omkring klockan tre, gjorde oss i ordning för matchen den kvällen. Vi gick då in för att vila och sedan få våra händer lindade. Och Howard sa till mig, han sa: ”Vet Du vad, Bill?”

Jag sa: ”Vad?”

Han sa: ”Du ser ut som en liten baptistpredikant.”

¹⁰¹ Och han kunde ha kallat mig vad som helst. Jag . . . Jag vände mig om. Jag sa: ”Vänta nu en minut, Howard! Du skrattar nu, då Du säger det där.” [Broder Branham och församlingen skrattar. — Utg.] Jag, ungefär *så där* lång, men jag var färdig att ge mig på honom med detsamma. Jag ville inte ha någonting att göra med någon predikant.

¹⁰² Och nu, den bästa komplimang, som han kunde ha gett mig, å, då någon säger: ”Broder Branham, Du ser ut som en predikant.”

Säger jag: "Pris ske Gud!" Förstår Ni? Förstår Ni?

¹⁰³ Vad beror det på? Jag dog. Och jag är en ny skapelse. Hur gjorde jag det? Jag tog emot Hans Ord. "Broder Branham, vilket slags medicin, vilket recept tog Du?" Jag tog ingen. "Hur gjorde Han det?" Jag vet inte. Men jag trodde Det ändå. Jag tog aldrig någonting. Jag bara trodde Det. Och Han lät mig uppstå från det jag var, en syndare, till en kristen. Han gjorde det för att jag tog emot Hans Ord. Han kommer att göra detsamma vid sjukdom. Han kommer att göra detsamma då det gäller Den Helige Andes dop. Han kommer att göra detsamma ifråga om vilket löfte som helst, som Han gav.

¹⁰⁴ Men, ser Ni, vad, vad var mitt ämne? Konflikten. Konflikten. Satan försöker få en att resonera om Det och gör inte det, Du!

¹⁰⁵ Men sedan man blivit en kristen, då är man befast genom Ordet och vilket löfte som helst i Ordet. Huitt! Visste inte, att jag skulle komma att säga det där. Förstår Ni? Man är, då man blir en kristen, är man placerad bakom Guds Ord. Förstår Ni? Där är nu ens fästning, säkerhet. Oj, oj! Vartenda löfte i Det tillhör en. Det enda man behöver göra, är att bara sträcka ut handen och ta det och gå vidare med det. "Hur vet man, att det kommer att fungera?" Jag vet inte, hur det kommer att fungera. "Förklara för mig!" Jag vet inte. Det enda jag vet, är att Gud gav Sina barn den bästa attacke de kunde få och det bästa att attackera med, för Han känner till hur fienden arbetar.

¹⁰⁶ Låt oss nu — låt oss diagnosticera det där, liksom ta blodets kemi eller vattnets kemi eller vad det nu är! Förstår Ni? Låt oss — låt oss diagnosticera det! Varför, varför gav Han Ordet? För att... Är Ni redo? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Ordet är evigt. ["Amen."] Förstår Ni? Och om Gud gav ett löfte, som är evigt, så är det ingenting någonstans, som kan stoppa det. De skulle inte kunna det. Vänd upp och ner på varenda atom och vänd den bakfram, det skulle aldrig kunna sticka hål på Guds Ord, inte ett enda litet Ord. Förstår Ni? För Jesus sa: "Både Himmel och jord ska förgås, men mitt Ord ska aldrig svika." Förstår Ni? Det är det bästa vapen, som finns. Det är den evige Gudens Ord.

¹⁰⁷ Vad är nu Guds Ord? Guds Ord är Gud själv. Så Gud gav den troende Sig själv. Amen. Huitt! Det är Gud själv. Han gav den troende Sig själv att attackera fienden med. Med andra ord, Han är Fadern. Och Ordet är Gud, så Ordet är vår Fader. Vi föds genom Ordet och Han står i främsta ledet för Sina barn. Amen. Var så god! Han står där ute för Sina barn. Vad är vi rädda för? Borttryckelsen är säker. Tillkommelsen är säker. Varenda välsignelse, som har utlovats, är vår. Allt tillhör oss. Om vi nu liksom slöar till och säger...

¹⁰⁸ Satan säger: "Kom hit bort på *den här* sidan, jag vill resonera igenom Det Där med Dig!" Aj, aj, håll Dig bakom

Fadern då! Förstår Du? Gör inte det, Du! Stanna kvar just där Far står, just där Det står. Säg: "Det är så säger Far."! Förstår Du? "Så säger min Fader. Så säger min Fader." Det kommer att besegra honom. Bergsäkert, det måste det. All right.

¹⁰⁹ Men då man kommer ut från platsen bakom Det Där, liksom Eva gjorde, är striden förlorad. Stackars Eva nu, hon lyssnade. Hon förlorade sin plats. All right.

¹¹⁰ Och då valde Gud män till att hålla Sitt fort och det har Han alltid gjort sedan dess.

¹¹¹ Det är där, som folk i den här yttersta tiden många gånger ibland säger: "Varför skulle man inte kunna tro, att damen skulle kunna göra ett lika bra arbete i predikstolen som mannen?" Jag ifrågasätter inte det, inte alls. Ibland mycket bättre än jag skulle kunna, många av dem.

¹¹² Men, ser Ni, vi måste ta vad Gud gjorde. Förstår Ni? Just där var det Eva, som rev ner skrankorna och Adam rev inte ner skrankorna. Nej, sir. Men för att han älskade sin hustru, gick han raka vägen ut tillsammans med henne. Förstår Ni? Så Gud valde män till att hålla fortet.

¹¹³ Nästa sak nu, vi finner då, sedan striden var förlorad där, då förstörelsens tid kom till dem, nästa tid blev det en — en annan nådeshushållning från den tiden.

¹¹⁴ Vi vet hur striden gick. Vi vet, att Eva förlorade striden, för att hon litade på sina resonemang i stället för sin tro på Guds Ord. Låt oss repetera det där! Hon litade på sina egna resonemang i stället för att ha tillit till Guds Ord. Det resonerades bort. Därför bröt hon frontlinjerna och fienden rusade in och då drabbade döden världen. Därför anförtrorde nu Gud aldrig mera Det åt kvinnorna, att hålla den där frontlinjen. Det är för männen.

¹¹⁵ Och vid nästa byte av nådeshushållning startade nu konflikten. Och jag tittar på ett Skriftställe här. Jag tror vi bara börjar läsa det.

¹¹⁶ Hur mycket tid har vi egentligen, man predikar faktiskt på, bara något, bara omkring... Det kommer inte att ta mer än omkring sex timmar till, så ska vi... [Församlingen skrattar — Utg.] Så vi... Jag menade inte det där, mina kära. Jag...

¹¹⁷ Låt oss börja här borta, Ni i Era Biblar. Låt oss läsa bara några minuter! Jag bara älskar att läsa Det, då vi följer med och så är det Guds Ord hela vägen. Låt oss börja med växlingarna av nådeshushållning igen, från Adam, Adams nådeshushållning till Noas nådeshushållning! Nu — nu precis innan den tiden kom, låt oss bara titta på — på vad, som ägde rum! Låt oss börja, börja med 1 Moseboks 6:e kapitel och bara läsa några verser!

Och det hände sig, då människorna började föröka sig på jordens yta och döttrar föddes åt dem,

Och Guds söner såg på människornas döttrar, att de var fagra, och de tog sig hustrur av alla, som de valde.

118 Låt oss nu bara jämföra det där! Kom nu ihåg, att Jesus sa: "Liksom det var på Noas tid, så ska det vara vid Människosonens tillkommelse." Se nu upp och läs det här noga nu, precis som en söndagsskolelektion, för bara en eller två verser, sedan ska jag fortsätta med litet mer Skriftställen!

... hände sig, då människorna började föröka sig på jordens yta och döttrar föddes åt de där människorna, ser Ni,

... Guds söner såg på människornas döttrar...

119 La Ni nu märke till det där?

... Guds söner såg på människornas döttrar, att de var fagra, och de tog sig hustrur av alla ... de valde, alla som de valde.

120 Det stora flertalet av teologerna nu... Jag vill inte vara avvikande. Jag menar inte att vara det. Men många av Er vet, att teologerna tror att: "De här fallna änglarna, som hade fallit genom Lucifers lögn, tog sig hustrur. De var fallna änglar, faktiskt Guds söner, som föll från nåden, kastades ut på jorden, pressade sig in i kött och tog sig hustrur." Jag — jag tvivlar bara litet grand på, att det där precis överensstämmer med Skriften.

121 För för det första, innan en fallen ängel skulle kunna göra sig själv till en man, skulle han först vara tvungen att vara skapare. Och det finns bara en enda Skapare och det är Gud. Så det skulle utesluta det.

122 En annan sak: "Guds söner tog människornas döttrar." Och visste Ni, att Bibeln aldrig antyder, att änglarna har kön? Förstår Ni? Det finns ingenting, som antyder att änglarna har kön. Och det finns inget ställe i Bibeln, där det finns en kvinnlig ängel. För en kvinna är en biprodukt av en man. Det skulle vara alldeles det samma som att Adam var både Adam och Eva till att börja med. Förstår Ni? Hon togs från hans sida. Så det — det diskvalificerar deras argument, att det här var fallna änglar.

123 Men om Ni vill ursäkta mig och inte försöka tänka, att jag försöker vara en-som-vet-allt här utan bara vill ge min — min mening om det. Jag tror, att: "De här sönerna till Gud var Sets söner, som såg Kainiternas döttrar, Kains, att de var vackra." För: "Sönerna till Set kom, vilken var son till Adam, vilken var son till Gud." Men: "Sonen, döttrarna till Kain, vilken var son till Satan."

¹²⁴ Nu lägger man märke till att: ”De märkte”, just vid änden, före den här förödelser vid syndafloden, ”att Kainiternas döttrar var fagra, vackra, tilldragande.” Får Ni tag i det? [Församlingen säger: ”Amen.” – Utg.]

¹²⁵ Nu sa Jesus: ”Liksom det var på Noas tid, så ska det vara vid Människosonens tillkommelse.”, tilldragande kvinnor. Vilket slags kvinnor? Kainiter, ser Ni, som tog Guds söner. Förstår Ni? ”Guds söner, som tog de kainitiska kvinnorna.”

¹²⁶ Kvinnornas extrema skönhet har ökat så på de sista femtio åren, om man plockar upp en bild tagen för femtio år sedan, hur en — en tilldragande kvinna såg ut. Jag tittade här om dagen i en krigshistoria och hur Pearl White, för omkring hundra år sedan, då hon blev knivhuggen av Scott Jackson, hennes älskare, och hur kvinnan såg ut. Av Mary Bonnevill nu också och många av de så kallade tilldragande kvinnorna för femtio till hundra år sedan, jämför dem med kvinnorna idag! De skulle inte ens stå i skuggan. Visst inte. Kraftiga!

¹²⁷ Kvinnorna har blivit nätta, feminina osv., mer tilldragande. Och vad är det? De klär sig mer tilldragande. Då kvinnorna brukade bära stora vida klänningar och ärmor och långa kjolar och gömde sin kropp, för att de inte ville, att männen skulle åtrå dem. De levde för en enda man, som valde dem till hustru. Idag tränger kvinnorna på sig små kläder och omoralen gör sådana framsteg och rasar så, att det — det övergår till och med förnuftet.

¹²⁸ Det var så slående, då jag här om dagen läste en analys om Chicago, då jag var där. New York, Los Angeles, Birmingham och — och många av de stora enastående städerna för den här klubben av de sociala klubbarna, har kommit tillsammans på ett sådant sätt, att familjer efter familjer, på grund av grannskapet ansluter sig till den här klubben. Och de far till en viss mötesplats, tar sina nycklar, kastar dem i en hatt, kvinnan sträcker sig in och får en nyckel och det är hennes man tills de träffas igen. Det är våra amerikanska kvinnor.

¹²⁹ Ser Ni, det visar, tillbaka igen, att det började i begynnelsen med kvinnorna, genom sex, och det slutar på samma sätt vid änden. Inte nu . . .

¹³⁰ Gud välsignade det inte för en ärlig och god kvinna. Läs i Jesaja, där Han sa, hur dessa kommer att komma undan i den yttersta tiden, Zions döttrar, som kommer att undkomma alla de här avskyvärda sakerna, som finns på jorden!

¹³¹ Nu: ”Guds söner såg på människornas döttrar, att de var fagra och tog sig hustrur, alla som de valde.”, ett mäktigt tecken på ändens tid, nu. Låt oss läsa en annan vers!

Och HERREN sa: ”Min ande ska inte alltid sträva med människan, . . .

¹³² Omedelbart efter att det här ägde rum, giftermålen. Lukas säger oss det. Jag har det nedskrivet här. Jag tror, att Lukas 7:27 säger det där, hur... Rättare sagt, Lukas 17:27 säger det där, hur: "De gifte sig och gifte bort, på Noas tid." Ser Ni, hur det var? Samma sak. Männerna tittade på det tilldragande. "Guds söner", som förväntades hålla ett fort, "tittade på män – människornas döttrar.", hur de blev så tilldragande, fagra. "Och de tog sig hustrur och de gifte sig och gifte bort." Samma sak, som de gör idag. Förstår Ni?

Och HERREN sa: "Min ande ska inte alltid sträva med människan, därför att hon också är kött, ändå ska hennes tid vara etthundratjugo år.

Och det fanns jättar på jorden på den tiden och även därefter, då Guds söner kom ... till människornas döttrar och de födde barn åt dem, dessa blev de mäktiga män, som fanns fordom, berömda män.

¹³³ Lägg märke till det! De här smarta, utbildade kainitiska kvinnorna, inte... Från Kains släkt, gifte sig med de här ödmjuka bondpojkar av Sets släkt. Och därifrån blev de "jättar" och blev "berömda". Vi finner, att de blev stora vetenskapsmän, duktiga träarbetare. Duktiga, smarta, utbildade människor och de hade en – en utmärkt förvaltning. Och de levde i en sådan vetenskaplig tidsålder, att de byggde pyramider, som vi inte skulle kunna bygga idag. De byggde sfinxen och många stora tecken, som vi ser i sten i tidens sand, som vi inte skulle kunna göra efter idag. För de där människorna förlitade sig på sin kunskap och blev vetenskapsmän och smarta män och berömda män.

¹³⁴ Men Guds söner, som förblev ödmjuka, höll sig borta från sådana där saker och litade på Gud, då de visste, att de skulle ärva allting till slut. Förstår Ni?

¹³⁵ Så folk säger idag: "De är smarta. De har allt *det här*. Vi gör allt *det här*." Så mycket smartare än vi var och vi är så mycket längre bort från Gud än vi var. Förstår Ni? Man drar sig med en gång. All right.

¹³⁶ Jag ska inte ta mera tid till att läsa vidare. Någon gång, då Du får en chans, läs vidare om det, 6:e kapitlet i 1 Mosebok, hur de där sakerna ägde rum!

¹³⁷ Bara en liten anteckning, jag trodde, att jag hade läst det där. Hade det skrivet här, att jag skulle läsa det där, bara en vers eller två, för att visa Er parallellen mellan Noas tid och den här tiden. Nu ser vi, att folk gifter sig och gifts bort. Vi ser kvinnornas skönhet, som har tagit av sig sina kläder för att bli tilldragande för Guds söner.

138 Nu ska jag inte bara rikta den här delen av Budskapet till kvinnorna. Jag är tacksam för att ha kvinnor här, som är damer, unga kvinnor, som fortfarande är anständiga och ärbara. Det där sätter inte . . .

139 Den — den genomsnittliga kvinnan idag är nu tillbaka i fikonlöven, precis liksom Eva var. Och "fikonlöven" är faktiskt ett människo-gjort system, shorts, rökning, kortklippt hår, attraktivitet. Varför gör de det, för att se bra ut för sin äkta man? Om de gör det, då är han inte någon Guds son, han är en kainit. Och om han så är en Guds son, kommer han att säga till Dig: "Tvätta Dig i ansiktet och ta på Dig några kläder!" Förstår Ni? Riktigt.

140 Gud, den här gången nu, valde Han att åter sända Sitt Ord till Sina barn. Och Han valde en profet. "Och Guds Ord kom till profeterna." Och Noa och Enok, vilken vacker förebild! Och någon . . . Många gånger gör folk . . .

141 Jag — jag märker, att en del av de där frågorna kom jag inte att svara på. De ställde den där frågan. De sa: "Broder Branham, jag är oenig med Dig." Den käre brodern, som skrev några av de trevligaste artiklarna, som jag ska fara till nu. Broder . . . Vad heter den där mannen, som vi ska predika hos där uppe nu, det här nästa mötet här uppe i South Pine eller Southern Pine? [Någon säger: "Parker." — Utg.] Parker. Thomas Parker, han sa: "Det är en sak, som jag måste vara oenig med broder Branham om." Han sa: "Han tror, att Församlingen inte kommer att gå genom Vedermödan." Han sa: "Jag tror, att Församlingen går genom Vedermödan för att renas." Vad hände då med Jesu Blod? Förstår Ni? Det finns inget ställe i någon liknelse eller i något Ord, om att Församlingen går genom Vedermödan.

142 [Någon flyttar en fläkt. — Utg.] De måste sätta den där hos de här männen, som inte är flintskalliga. De blir inte hesa så fort.

143 Det finns inget ställe, där Församlingen någonsin går genom Vedermödans period. Kristi Blod och den fulla påstrykningen av Jesu Kristi Blod renar från all synd. Och varför måste vi renas? Vi renas dagligen, Ingen Vedermöda. Lyssna! Lyssna till vad Jesus sa i Johannes 5:24: "Den, som hör mina Ord och tror på Honom, som sände mig, har Evtigt Liv och ska inte komma till Domen utan har övergått från döden till Livet." Amen.

144 Enok, profeten! Noa är förebilden till judarna, kvarlevan, Guds tjänare. Och Enok, den store profeten, som profeterade om Herren, som skulle komma, togs upp till Himmelen, rycktes bort före floden. Noa bars igenom för att bevara säden på jorden.

145 Nu sände Gud Sitt Ord genom Sin profet, Noa, och då Noa och Enok började profetera. Och då, precis innan floden slog till, vad hände? Enok for upp, Noa gick igenom. Förstår Ni?

Enok togs upp till Himmelen. Noas tecken var att ge akt på Enok. Då Enok saknades, då visste Noa, att floden var nära, för han höll ögonen på Enok.

¹⁴⁶ Vid den här tiden satte nu Satan upp samma system, som han gjorde i Edens Lustgård, då han resonerade emot de här profeternas Ord. Samma sak! Satan satte nu upp sitt system. Han hade mer än en eller två människor att göra med nu, han hade miljarder att göra med. Tiden före syndaflo den, troligen fler människor än det finns nu. De förökade sig över hela jordens yta. Det var stor folkmängd på jorden på den tiden, troligen mycket större än den är nu. Och titta nu! Satan i sin tur, (inte arrangemanget med en enda, med Eva), han satte upp ett system åt sig. Vad var det? Att bekämpa Herrens Ord, som kom till profeterna. Får Ni tag i det? [Församlingen säger: "Amen." – Utg.] Han använder samma gamla taktik varenda gång. Och Gud håller fast vid Sin, samma Ord.

¹⁴⁷ Här kom Noa och Enok med SÅ SÄGER HERREN och byggde vidare på en ark. Lägg nu märke till, att Satans system skrattade åt Guds system. Jämför nu det med idag, "frimicklar" och vad mer! Förstår Ni? Bespottare, säger Bibeln, de skrattade åt Guds system. Satans system skrattade åt Guds system. De tyckte, att det inte kunde mäta sig med deras vetenskap och resonemang.

¹⁴⁸ Nu sa de: "Den där gamle mannen där uppe på höjden, som bygger det där skeppet, och han säger, att det kommer att komma vatten *där* uppifrån. Vi har nu de bästa vetenskapsmännen i världen. De har nu en radar, som de kan skjuta ända till månen med och vad mer och kan bevisa, att det inte finns något vatten där. Hur skulle det då kunna komma ner något? Gamle man, Du är galen."

"Men jag har SÅ SÄGER HERREN." Byggde bara vidare.

¹⁴⁹ Stod där i arkens dörr och predikade Evangeliet och byggde på och gav akt på Enok. Då han kom in en kväll, sa han: "Tog de emot det där nere?"

¹⁵⁰ "Nej, de skrattade åt mig. De kastade ruttna ägg på mig och allting annat."

¹⁵¹ "De gjorde samma sak här uppe. Men låt oss bara hamra på!" Förstår Ni? "Å, de kallar mig 'frimickel' och allting annat, men det är all right."

¹⁵² De samlades allesammans till ett bönemöte och fortsatte bara på samma sätt, ser Ni, precis exakt liksom de gör det idag. För de visste, att de var befästa, för de stod bakom SÅ SÄGER HERREN.

¹⁵³ Nu skulle ju den, som resonerar som vanligt, säga: "Å, det där är nonsens." En kvinna sa en gång. . .

¹⁵⁴ En gång var jag. . . Den här pojken var söndagsskollärare i baptistförsamlingen. Jag predikade där uppe en kväll. Och

jag träffade honom nere i staden. Jag var på min cykel, nere i staden, då jag mötte honom. Han var på en cykel. Han vek åt sidan. Han sa: "Billy, jag kom upp för att höra på Dig här om kvällen." Och han sa: "Jag tyckte om det Du sa tills den där kvinnan började gråta och gå an, alla de där människorna sa: 'Amen.'" Och han sa: "Jag kunde bara inte stå ut med det." Förstår Ni? Han sa: "Det fick rysningar att fara över ryggen på mig, att höra de där människornas: 'Amen', just då Du sa någonting."

155 Jag sa: "Broder, det hade inte den effekten på mig." Jag sa: "Han sa . . ." Jag sa: "Jag ska berätta för Dig." Jag sa: "Tror Du inte på, att man ska säga: 'Amen' och det där lilla ropandet osv., som de gjorde?"

Han sa: "Nej, det tror jag inte på."

156 Jag sa: "Om Du någonsin skulle komma till Himmelen, skulle Du frysa." Jag sa: "För de . . . Om det där fick rysningar att fara över ryggen på Dig, vad ska det då bli, då Änglarna, som står inför Gud dag och natt ropar: 'Helig, helig, helig, Herren Gud Allsmäktig. Helig, helig, helig!'" Å, det här är den tystaste världen man någonsin kommer att leva i. Det är riktigt.

157 I helvetet kommer det att vara gråt och jämmer. I Himmelen kommer det att vara skrik och rop. Så Du är på den tystaste platsen, som Du någonsin kommer att vara på, just nu. Så Du kan lika gärna vänja Dig vid det, det ena eller andra stället. Så jag skulle bara hellre göra mitt val och komma bakom Guds Ord. Skulle inte Du det? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Fortsätt bara att skjuta på Det! "Det är SÅ SÄGER HERREN, SÅ SÄGER HERREN." Fortsätt bara att skjuta på! All right.

158 Ja, det kunde inte mäta sig med deras vetenskapliga specifikation. Och idag, då de ser Guds Ande, som kan förnimma hjärtats tankar, eftersom Gud sa så, utsäga och förutsäga, tala i tungor, uttyda, alla de där olika gåvorna, säger de: "Det där är telepati." Förstår Ni? De försöker införa det. De säger: "Tja, vi ser det göras, men vet Du vad det är, det är bara mänsklig telepati." Men det är SÅ SÄGER HERREN.

159 Jesus sa: "Dessa tecken ska följa dem, som tror." Det är allt jag vill ha. Hur länge? "Till världens ände."

160 Det kan inte mäta sig med deras vetenskapliga forskning, så de skrattar åt det. Och de gjorde samma sak på Noas tid. Jaa, då. Det kan inte mäta sig med deras resonemang. Man kan inte resonera sig igenom Det men Det är Guds Ord i alla fall. All right.

161 Så Satan startade sin attack på Noas grupp, precis liksom han gjorde i Eden. Och var och en måste välja genom tro. Glory!

Inte någonting man har köpt, utan genom tro. Och enda sättet, på vilket man, genom tro, kan tro på en samfundslögn, är att först tacka nej till Guds Ord. Tänker Du på frälsningen? *Så här* är det. Och enda sättet för Dig att betvivla Det, är att Du måste sätta tro till en djävulens förfalskade lögn genom att resonera i stället för att tro på Guds Ord, att Du måste födas på nytt. Och då Du är det, ska dessa tecken följa dem, som tror. Å, jag älskar det här. Det där låter bra för mig. Förstår Ni?

¹⁶² Tro på Hans Ord, vad någon annan än säger! "Gud sa så. Gud sa så."

Man säger: "Ja, men det här är *så-och-så*."

"Men Gud sa så."

"Nåväl, vi presbyterianer."

"Det bryr jag mig inte om. Men Gud sa så."

"Vi är bap- . . ."

"Det bryr jag mig inte om. Gud sa så." Förstår Ni?

"Vi är katoliker."

"Gud sa så." Förstår Ni? Stanna bara kvar så här!

"Ja, men vår pastor har *så många* doktorsgrader."

"Men Gud sa så."

"Våra påvar har *det här*. Våra biskopar har *det här*."

¹⁶³ "Men Gud sa så." Stanna kvar just där! Det är Ditt befestningsverk, att vara befäst i, inslagen i Guds Ord. Hur ska man . . .

¹⁶⁴ Å, man är döpt i Ordet. Det är riktigt. "Genom en enda Ande är vi alla döpta in i en enda Kropp och den Kroppen är Kristus." Är det riktigt? [Församlingen säger: "Amen." – Utg.] Jajamensan. "Genom en enda Ande är alla döpta in i Guds Kropp." Så Du är indöpt i Gud. Du är befäst tillsammans med Gud. Hans Ord är Din fästning. Han är ett mäktigt torn. "Herrens Namn är ett mäktigt torn, de rättfärdiga springer in i Det och är i säkerhet." Han är min fästning, mitt spänne, min sköld, mina skor, min hatt, min rock, mitt hjärta, mitt allt-i-alla, Gud, allt-i-alla, Gud! Inslagen i Honom, död för världen, uppstånden med Honom i uppståndelsen. "Jag lever inte längre, utan Kristus lever i oss."

Vi väntar på den glada tusenårsrikesdagens tillkomst,

Då den helige Herren ska komma och hämta bort Sin väntande Brud.

Å, världen jämrar sig, ropar efter den där dagen av skön befrielse,

Då vår Frälsare ska komma tillbaka till jorden igen. (Då de ödmjuka ska ärva jorden.)

165 Var och en måste välja efter sin tro. Man måste göra det. Du, idag, Du måste antingen tro på djävulens lögn eller tro på Guds Ord. Endera är det. Nu finner vi, att . . .

166 Låt oss ta Noa, bara för en minut, innan vi lämnar det här! Jag kan föreställa mig, att Noa, Ni vet, hade en del saker att gå igenom. Jag föreställer mig, att han går nedför gatan och säger: "Domen kommer."

Å, de: "Hur kan Du . . . Vilket slags dom?"

167 "Gud kommer att slå den här syndiga nationen. Guds söner har gift sig med Kains döttrar och där är de. Titta, vad Ni har blivit! Ni har vänt Er ifrån Gud. Ni har Era mäktiga religiösa system. Ni har alla de här sakerna, men Gud kommer att slå jorden."

168 De sa: "Stackars gamle man, han är liksom . . . Lämna honom i fred, bara! Förstår Ni? Han är . . ."

169 Men han hade SÅ SÄGER HERREN. Han kunde bevisa det han sa, men de trodde inte på det. Förstår Ni? Han hade Herrens Ord.

170 Dag efter dag nu, kanske, och de skrattade och hade roligt. Barnen kanske ha-ha-ade åt honom.

171 Men Noa fortsatte bara att predika ändå. Och hela hans familj och alla de omvända fortsatte bara att tro i alla fall. Alla, som följde Noa, trodde på Noa. Det är riktigt. De måste välja att tro på vad världen sa eller tro på vad den här mäktigt smorde profeten sa.

172 Så han sa: "Se nu upp! Enok kommer att lämna oss en vacker dag, församling. Och då det sker, då Enok far bort, är det bäst att vi går in. Vi kommer att sakna Enok. Han kommer att tas upp. Så det är bäst, att vi går in." Så de gav noga akt på det allt efter som dagarna gick.

173 Efter ett tag sa Gud: "Jag har fått nog av deras hurrarop. Jag har fått nog av deras förolämpningar. Jag ska komma med det. Ta djuren nu! Gå dit upp och ropa: 'Halleluja' ungefär fem gånger, så ska fåglarna komma flygande. Alla lejonerna, allting annat ska komma två och två. Ropa: 'Pris ske Herren' ungefär fyra eller fem gånger, så ska de komma hit." Förstår Ni?

174 Så nu gjorde Noa sig redo. Och han . . . Alla djuren gick in och sedan gick Noa själv in. Och så, då han gick in, antar jag att det sista han sa, var att stå i dörren och säga: "Det är SÅ SÄGER HERREN. Sista kallelsen!"

175 Det är där vi står idag, broder, vid Arkens dörr. Kristus är den Dörren. Om Du vill ta det där bokstavligt och vill lägga ner litet arbete på det, ta borta i Uppenbarelseboken, mellan Filadelfias och Laodiceas Tidsålder, Han sa: "Jag satte en dörr

öppen för Dig och Du tackade nej till den." Förstår Ni? Det är tiden vi lever i, strax före ödeläggelsen. En öppen dörr, men de ville inte lyssna. De satte Honom utanför, nu.

¹⁷⁶ Nu stod han i dörren och proklamerade: "Tiden är inne, att det Guds Ord, som jag har uttalat, ska gå i uppfyllelse." Det är riktigt. In i arken gick han.

¹⁷⁷ Och då han gick in i arken, vet Ni vad? Gud stängde dörren. Oj, oj! Ingen behövde stänga den. Gud stängde den. Det var alltsammans. Sista chansen att bli frälst var förbi.

¹⁷⁸ Så jag skulle föreställa mig, att barnen gick arm i arm runt den där ungefär fyrahundrafemtio meter stora arken. Och de gamla människorna gick omkring och sa: "Tja, den där gamle mannen kommer att kvävas till döds där inne." Förstår Ni? Och så vidare, hade roligt åt honom i alla fall, gjorde narr av honom. Och Ni vet, varenda person . . .

¹⁷⁹ Lyssna nu! Kanske det här kommer att hjälpa Dig. Lyssna noga! Då Du tar Guds Ord och följer Guds Ord, är det många gånger så, att efter att Du har gjort allting Du kan göra, sätts Din tro på prov. Det är ingen annan här än vi själva. Jag står på den marken just nu. Det är riktigt. Jag vet inte, vad jag ska göra. Väckelsen är över. Förstår Ni? Jag vet inte vad nästa kallelse är. Jag står bara – står och tittar nervöst och undrar, vad som kommer sedan.

¹⁸⁰ Noa gick in. Han följde Guds vilja. Gud stängde dörren bakom honom, men det regnade aldrig på sju dagar till. Undrar vad Noa tänkte hela tiden där inne. Noa satt i arken, dörren stängd. Han tänkte: "När som helst, barn, kommer Ni att få höra det. Vi ska glänta på dörren, luckan här uppe på taket." De var uppe i översta våningen, ser Ni. Djuren på bottenvåningen, fåglarna på nästa och de var överst. Den där solen . . . "Å, i morgon kommer det – kommer det att vara någonting där borta, något mörkt, regnet kommer att komma." Men nästa morgon kom solen upp.

¹⁸¹ Kanske en del människor, som liksom halvvägs trodde på Noa, kunde ha gått dit upp och stod runt arken och sa: "Vet Du vad? Den där gamle mannen kan ha haft rätt. Det är bäst vi står här." Nja, så "såg de ett misstag."

Guds profeter begår inga misstag. Guds Ord kan inte svika.

¹⁸² Ni hörde mig predika om, om Jona, då han for till Nineve. De sa, att han var avfälling. Det var han visst inte. Han var precis i Guds vilja. Exakt. Han hade Guds Ord och han vandrade i Det.

¹⁸³ Här sa Noa: "Nu, barn, ska Ni allesammans komma hit, så ska Ni få se det första molnet, som någonsin har kommit på himlen. Det kommer att komma hit i morgon." Nåja, solen kom upp. "Nåväl, kanske klockan nio. Vi ska titta klockan nio. Klockan tio? Klockan elva? Klockan tolv? Tre? Fyra? Fem? Sex? Huitt! Han stängde dörren igår också."

184 En del av dem sa: "Tja, vet Ni vad? Jag ska hålla med syster Susie där nere i det där stora... I hennes stora församling. Den där gamle mannen är galen. Förstår Ni? Han gick dit upp och stängde den där dörren och sa: 'Regnet skulle falla', och där sitter han. Och så är det ingenting med det. Förstår Ni? Solen kom upp, gick över himlen liksom den alltid har gjort. Ingenting sådant som regn." Så de där ljumma, halvvägs troende, halvhjärtade, som inte var villiga, att ta Gud ända fram till vägens ände, leva eller dö! Förstår Ni, vad jag menar? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.]

185 Stanna kvar i Ditt befästa skick! Leva eller dö, sjunka eller drunkna, stanna kvar just där i alla fall!

186 Då Abraham, de trofastas fader, tog fram kniven, drog tillbaka håret på sin sons huvud för att skära av hans hals, sa han: "Jag är övertygad om att Gud kan låta honom uppstå från de döda i den gestalt jag känner honom i." Han var villig, att följa Guds Ord till slutet. Får Ni tag i det? [Församlingen säger "Amen". — Utg.]

187 Vad det än är, stanna kvar just där! Om allting ser ut att vara så, att Du inte kan gå en tum längre, gå den där tummen! Och om Du träffar väggen, stå där tills Gud bereder en väg igenom den!

188 Första dagen gick, andra dagen gick, tredje dagen gick, fjärde, femte, sjätte. Som Ni vet, hade Noa en massa att göra. Jag föreställer mig, att en del av hans församling sa: "Pappa, tror Du att vi borde klättra ut genom fönstret? Tror Du alltsammans var ett misstag?"

189 Han sa: "Nej, nej, nej. Vem var Den, som tog Enok? Vem var Den, som stängde den där dörren? Vem var Den, som gjorde alla de där sakerna före oss? Om Han har lett oss så här långt och stängt in oss, så låt oss stanna hos Honom!"

190 Så är det, församling. Om Han har tagit upp oss ut ur världen och lett oss så här långt och stängt in oss tillsammans med Sig, med Den Helige Ande runt omkring oss, i oss och genom oss, så låt oss följa Honom igenom! Det är riktigt. Tiden ska komma. Tiden ska komma. Låt bespottarna säga vad de vill!

191 Så på sjunde dagen, den morgonen var människorna ute på gatorna. De hade aldrig sett någonting sådant. Moln kom upp, mäktiga tordön, blixtrar blixtrade över himlen. Klockan sju började stora, stora regndroppar att falla för första gången på jordens yta. Jag föreställer mig, att fåglarna skrek. Hela naturen var alldeles uppriven. Människorna började undra och säga: "Ta ut Era vetenskapliga instrument! Försök Er radar! Tala om för oss! Vad handlar allt det här om?" Men det fungerade inte. "Vi har inte sett någonting liknande i hela vårt liv." Nåväl, omkring klockan tolv hade strömmarna börjat svälla. Nästa morgon var det floderna, djupet hade öppnats.

192 Ungefär de första tre eller fyra dagarna, och vattnet var över alla gatorna, floderna. Människorna kom upp omkring arken och knackade på dörren. ”Öppna!”

193 Noa red vidare på vågorna. Då hon fick omkring drygt tjugo fot, tror jag Bibeln säger, lättade arken från marken och började gunga iväg.

194 De klättrade till den högsta toppen, hängde i den högsta grenen. De skrek. Och allting, som hade näsborrar att andas med, förgicks, de som inte var i den där arken. Allting, som andades, dog. De kunde ropa efter barmhärtighet, de kunde gråta, men de hade försmått Gud så många gånger, att det inte var någonting annat att göra än att komma med Hans rättvisa. Och Hans rättvisa var dom.

195 Samma sak, som Han sa till Eva: ”Den dag Ni äter av den, den dagen dör Ni.”

196 Nu vill jag, att Ni ska lägga märke till det här. Vi har sett. Vi har nu sett, två gånger, att Ordet kom i konflikt med resonemangen. Och nu har det kommit igen, resonerandet emot Ordet. Nu kan Du välja.

197 Josua sa samma sak. Han sa: ”Om Ni nu vill välja att tjäna de gudar, som Era fäder tjänade före floden, ser Ni, eller vill Ni välja att tjäna de amoriternas gudar, vilkas land Ni besitter? Fäderna före floden, som trodde på Guds Ord, flöt genom floden. Amoriterna hade avvisat Det. Gud har gett Er deras land. Om Ni nu tycker, att det är ont att tjäna Gud, så välj idag vem Ni vill tjäna! Men jag och mitt hus, vi kommer att stanna kvar hos Herren.” Amen. Jag tycker om det där. Konflikten.

198 Lägg märke till det! Den dagen fortet i Eden förstördes, gick människorna ”ut”. Amen. De gick ut. Och den dagen, då de höll Guds förbund i ödeläggelsen vid syndafloden, gick de ”in”. De gick ut ur Eden. De gick in i arken. Och tredje gången går de ”upp”. Gå ut, gå in, gå upp! Amen. Vi ser, vad de gjorde två gånger. Jag kommer att stanna hos Herren. Vill inte Ni stanna? [Församlingen säger: ”Amen.” — Utg.] Jag vill hålla Guds Ord.

199 Jesus sa: ”Liksom på Noas tid, så ska det vara vid Människosonens tillkommelse.” Rätt emot fel. Ljus emot mörker. Liv emot död. Ordet emot vetenskapen. Det är riktigt. Vetenskaplig forskning kommer att motbevisa Ordet, som de tror, att den gör, men den motbevisar inte Ordet.

200 Satan hade, har sitt system igång igen för att få människor att misstro Guds Ord. Satans felaktiga andaktssätt, liksom Kain och liksom Bileam, de är mycket religiösa.

201 Kain var religiös. Han kom med ett altare, gjorde ett altare. Och Kain var faktiskt mer religiös än Abel. Visst var han det. Han gjorde mer för Herren, än Abel gjorde, men Abel kom på

Ordets sätt. Det var alltsammans. Han gjorde mer. Han byggde ett stort samfund. Han byggde någonting stort, ett stort kristet arv. Men, ser Ni, han kom på fel sätt. Och blev . . . Det togs inte emot. Fel nu, för att det var tvärtemot Ordet.

²⁰² Bileam var precis lika religiös som Moses. Han kom med samma offer, samma lamm, samma rena djur och allting. Och bad till samme Gud och offrade offer åt samme Gud, som Moses gjorde, fastän han kom på fel sätt. Förstår Ni? Det var emot Ordet, liksom det var i Eden.

²⁰³ Ordet blandar Sig inte med modern teori. Förstår Ni? Man kan inte ha modern teori. Lyssna noga nu i avslutningen! Ordet blandar Sig inte med någon modern teori. Det går inte, att ha en teori och ha Ordet. Man måste ha antingen Ordet eller teorin. Vilket ska Du nu tro på?

²⁰⁴ Om Bibeln lär, att dopet är ”i Jesu Kristi Namn” och kyrkan säger, att det är ”Fadern, Sonen och Den Helige Ande”, vem ska Du tro på? Om Jesus sa: ”Du måste födas på nytt” och kyrkan säger: ”Kom och gå in”, vilket ska Du nu tro? Om Jesus sa: ”Dessa tecken ska följa dem, som tror” och kyrkan säger: ”Var bara en god medlem”, vem ska Du tro på? Om Jesus sa: ”De gärningar, som jag gör, ska Ni också göra”, och kyrkan säger: ”Undrens tid är förbi”, vem ska Du tro på?

²⁰⁵ Förstår Ni, vad jag menar? Jag skulle kunna stå här en timme med de där sakerna och ta fram de där olika sakerna, hur teorierna har byggts upp till ett system för att bekämpa Guds Ord.

Kristna, stå nu bakom Ordet! Jajamensan.

²⁰⁶ Fel livsstil, försöker blanda Det. Idag tar de de här kvinnorna, som är klädda hur som helst. Tar de här männen, om de än röker, dricker eller vad som helst, och gör dem till diakoner osv. i församlingen, till och med pastorer. De här upplädda kvinnorna, hur de än vill klä sig, tar in dem och gör dem till systrar i församlingen. Försök aldrig att komma till Himmelen på det sättet! Det blandar Sig bara inte med modern teori.

²⁰⁷ Så vi har två klasser av bekännare idag. Lyssna nu noga i avslutningen! Vi har två klasser, som bekänner sig vara Kristi Brud. Det är riktigt. Och Bibeln säger, att det ska vara två klasser. Det är riktigt. Den visa jungfrun och den ovisa. Är det riktigt? [Församlingen säger: ”Amen.” — Utg.] Det finns två klasser.

²⁰⁸ Församlingen säger: ”Vi är Församlingen.” De går ut och har de här stora evangeliska kampanjerna, tar in folk i församlingen. Kvinnorna fortsätter med sitt sätt att göra det. Männen fortsätter med sitt sätt att göra det.

²⁰⁹ De ändrar aldrig på sin lära. De har alltsammans utskrivet och dokumenterat och nedskrivet och de där Apostlarnas

Trosbekännelse och vissa böner och alla de här katekeserna och allting, som metodisterna och baptisterna och presbyterianerna och katolikerna och allesammans läser. Och de accepterar den där katekesen, därför att någon stor man i forntiden sa, att det där var riktigt. Han kan ha varit en stor man, han kan ha haft rätt, men han har inte befogenhet att säga så där.

210 För Bibeln är Guds auktoritet. Den är Guds skrivna Ord. ”Och vem som helst, som lägger till någonting till Den eller tar bort någonting ifrån Den, han (hans del) ska tas bort ur Livets Bok.” Det där får nu inte göras så.

211 Men vi har två, som bekänner det. Den ene säger: ”Tja, vi är Församlingen.” Den andre säger: ”Vi är Församlingen.” All right.

212 Den visa och fåvitska, båda är inbjudna. Men märkte Du? De hade kärll båda två. Det är riktigt. De var jungfrur båda två, troende. De hade kärll båda två.

213 Men Satan är mer än en jämlike för oss. Det vet vi. Vi vet, att Satan är mycket mer än en – en jämlike för vilken mänsklig varelse som helst. Försök aldrig göra det med Din vishet, lura honom genom att vara duktigare. Det kan man bara inte göra.

214 Jesus visste det där, så Han sände till Församlingen ett ställe där de var befästa, så Satan inte skulle lura dem. Han sände dem Den Helige Ande. Och Församlingen gör inte anspråk på att vara smart. De gör bara anspråk på att tro.

215 Deras predikanter kan inte gå ut och visa Dig sin filosofie, juris, Q. U., teologie doktorsexamen och alla de här andra sakerna. De har inga stora, mäktiga invigningar, då de ordineras in i någon predikantsammanslutning. Som Ni vet, brukade jag sjunga en liten sång:

De här människorna kanske inte lär sig vara
eller skryter med världslig berömmelse,
De har alla fått sin Pingst, döpta i Jesu
Namn.
Och de berättar nu vitt och brett, att Hans
kraft ännu är den samma,
Jag är så glad, att jag kan säga, att jag är en
av dem.

216 Jajamensan! Ja. De har inte de där stora sakerna. De gör inte anspråk på att veta någonting. De gör bara anspråk på att tro på Någonting.

217 Jesus sände Den Helige Ande, vilken är Han själv. Han sa: ”En liten tid och världen ser mig inte längre, ändå ska Ni se mig, för jag ska vara i Er, vara med Er, till och med i Er, till världens ände.”

218 Se nu upp, nu! Nu visste Jesus det, så Han sände Den Helige Ande för att bekräfta Ordet. Huitt! Fick Ni tag i det?

[Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Förstår Ni? "För att bekräfta" för dem, som har tagit sin tillflykt bakom Ordet, "att Han är i Ordet." Förstår Ni?

219 Låt dem där ute! De kommer att skratta åt systemet. De säger: "De är galna."

220 Men Jesus sände Den Helige Ande, vilken är Han själv, för att få fram det till dessa, som är bakom Ordet, liksom Abrahams grupp, för att bekräfta Ordet för dem, för att visa, att Han fortfarande är Ordet. Se till, att Du har intagit rätta platsen! All right.

221 Elden är bekräftelsen på Ljuset, som kommer från Ordet. De kommer att fylla... Den smarta jungfrun, den visa jungfrun, hade Olja i Sin lampa och hon putsade sin lampa och tände den. Vad är nu det? Nu... Gud är Ordet. Oljan är Anden. Och Elden är Evangeliets Ljus över den där Oljan. Gud sa så. Förstår Ni? Det där är kärlet. All right. Oljan är i kärlet. Och Elden, som bränner Den, visar att Den reflekterar Ljuset från vad Ordet sa. Förstår Ni? Det är spegelbilden. Det där kunde nu den där visa jungfrun göra.

222 Men den där andra, fåvitska, jungfrun var på utsidan, hade ingen Olja, och de kunde inte återspegla någonting annat än bara sin församling och sitt samfund. Förstår Ni?

223 Nu säger man: "Ordet, Du sa: 'Ordet var — var Ande.?'"
Ja, sir.

224 Gud sa: "Mitt Ord är Ande." Det är riktigt. Den sanna Bruden måste förenas genom Ordet. Kom nu ihåg, om Hon är en del av Kristus, måste Hon vara Kristi Ord. För att vara Kristi Ord, måste man vara döpt in i Kristus. Och då man är i Kristus, tror man på Kristus och Kristus är Ordet.

Amen.

Amen. Amen.

Tror Ni på Det?

225 [Broder Branham och församlingen sjunger svaret — Utg.]
"Amen."

Älskar Du Honom? "Amen."

Vill Du tjäna Honom? "Amen. Amen. Amen."

Han är världens Ljus. Det är riktigt. "Amen."

Han är vårt hjärtas glädje. "Amen."

Han är vårt livs Kraft. "Amen. Amen. Amen."

226 Bruden måste förenas, vara förenad genom Ordet. "Mina får hör min Röst." Och *det här* är Hans Röst i tryckta Ord. All right. Förenad genom Ordet gör Hon Sig redo, inte med den vanliga trosbekännelsen.

227 Liksom Ester, då Ester skulle väljas att stå inför kungen, prydde hon sig inte med alla sakerna, utan hon prydde sig med en behaglig, ödmjuk ande. Det är det, som Bruden pryder Sig med, med alla Andens frukter, som följer med Den.

228 Vad har Hon? Församlar Sig i Ordets sällskap. "Amen." Ordets sällskap. Det är riktigt. Umgås och sitter tillsammans på himmelska platser i Kristus Jesus ikväll: en endräkt, en plats, en Ande, ett sinnelag, ett hopp, en Gud, en avsikt. "Amen." Förstår Ni? Var så god! Varenda gång Bibeln säger någonting, säger vi: "Amen." Säger: "Amen." till vartenda Ord.

"Jesus Kristus, densamme igår, idag och i evighet."

"Amen."

"Omvänd Er och låt Er döpas i Jesu Kristi Namn!"

229 "Amen." Ser Ni allting är bara: "Amen, amen, amen", hela vägen fram, ser Ni, i korus.

230 "Andens frukter." Hon, vad har Hon? Vad är Andens frukt? Glädje, Hennes hjärtas gjädje, då Hon vet, att Han kommer snart. "Amen och amen, amen." Ja.

231 Sinnesfrid. Varför? Sinnesfrid. Sinnesfrid. Vet Du vad? Vad som än kommer och vad som går, låt skeppet gunga, låt stormarna komma, låt blixten blixtra, åskan mullra, vad som än sker gör ingen skillnad alls. Atombomber kan falla. Man kan bygga stenskydd, skyddsrum, vad man än vill, men Hon säger ändå: "Amen. Amen, amen."

232 Varför? Hon är befäst. Vad? Befäst i vad då? Ordet, Ordet, som (vad då?) blev kött och bor ibland oss, ser Honom röra Sig ibland oss i vår församling. Förstår Ni? Där är Han. Så vad gör det för skillnad? "Amen." Låt konflikten gå vidare!

Jag har ankrat min själ i en vilans hamn,
För att ej mer segla på de vilda haven.
Ovädret må svepa över det vilda stormiga
djupet,
Men i Jesus är jag i säkerhet för evigt.

233 Man säger, att man är i Jesus, och förnekar så Hans Ord? Någonting är fel. Han säger alltid "amen" till Sitt eget Ord. Det vet Ni. Sant. All right.

234 Samlas för att vara tillsammans. Glädje, en av Andens frukter. Sinnesfrid. Och tro på Ordet. Frid, glädje, tro, tålighet, tålmod, mildhet.

235 Tro, vilket slags tro? På vilket sätt använder man sin tro för att utkämpa konflikten? Ska man använda sin tro på någon teori, på något resonemang, någonting? "Är det inte rimligt, att de flesta människorna kommer till den här församlingen? Är inte det här den stora församlingen?" Nej, sir, det är det inte. Om den där församlingen inte predikar vartenda Ord i den där

Bibeln där och säger "amen" till vartenda Ord i Den, tror på vartenda tecken, vartenda under och ser dem verka mitt ibland dem, skulle jag dra mig bort ifrån den, hur stor, hur liten den än är. Förstår Ni?

²³⁶ Tro, kärlek, glädje, frid och tro på Ordet. Så låt Satan ställa upp sina vapen! Vi är förankrade. Amen. Vi gör inte anspråk på att vara stora människor. Vi är inte stora människor i världens ögon. Vi är ödmjuka människor, bönder. Vi bryr oss inte om världens rikedomar.

²³⁷ Min vän, ikväll började jag predika det här Evangeliet. . . Det håller på att bli sent, så jag ska sluta för ikväll, se. Vi började predika för omkring drygt trettio år eller trettioett år sedan. Omkring 1930, -31, någonstans däromkring. Jag började predika Evangeliet. Predikade samma Budskap som nu och vek aldrig ifrån Det, för Det är Sanningen. Stanna bara kvar hos Det!

²³⁸ Nu, ikväll, är jag en medelålders man, femtiotre år gammal, farfar. Jag älskar Honom mer, än jag gjorde på den tiden, för jag har sett Honom i flera provningar och strider. Och jag har sett, då jag kom dit, där det var så frestande, då jag sa någonting, liksom Noa i arken: "Det här kommer att ske."

"Titta nu! Å, nåd! Gud, vad. . ."

²³⁹ "Det kommer att ske." Stanna kvar där! "Det kommer att ske." Solen går vidare. "Det kommer att ske."

"Hur vet Du det, broder Branham?"

²⁴⁰ "Gud sa så. Det kommer att ske. Det måste ske. Gud sa så." Så jag har ankrat min själ i en vilans Hamn. I Jesus är jag i säkerhet för evigt. Vad som än kommer eller går, låt oss ta det på det sättet!

Låt oss nu böja våra huvuden för att tacka Honom!

²⁴¹ Finns det någon här ikväll, som inte känner Honom och inte har ankrat så där? Du har aldrig riktigt tagit ställning för Guds Ord och Du skulle vilja säga: "Broder Branham, jag ska räcka upp min hand och säga: 'Kom ihåg mig i bön!' Jag har aldrig tagit ställning så där, så att jag skulle lita på Gud, vad som än skulle ske. Så att jag skulle ta Hans Ord, vad vem som helst än sa eller gjorde, trodde jag ändå på Hans Ord. Jag vill, att Du ska be för mig, broder Branham. Jag tror att konflikten pågår och jag har tagit ställning i. . . Jag har aldrig tagit ställning än. Jag vill göra det, på Guds sida och med Ordet."

²⁴² Hur många har då redan tagit ställning och står bakom Herrens Ord? Räck upp Din hand, säg: "Jag är så tacksam för att jag gjorde det." Gud välsigne Er! Hundra procent. Pris ske Gud, till och med små barn räcker upp sina händer. Oj, oj!

²⁴³ Å, så verkligt det här är! Himmelska platser i Kristus Jesus, befäst genom Ordet. Befäst genom Ordet med Andens

Närhet här, som bekräftar, bevisar för oss, liksom de gjorde fordom: samma Evangelium, samma tecken, samma under, samma Gud, samma Ord, som får samma saker att ske.

²⁴⁴ Folk som står upp, och Anden faller över folk med en profetians gåva, profeterar. En står upp, Anden faller över dem till att tala i tungor. De talar i tungor, tystnar och en annan uttyder det och det kommer att gå i uppfyllelse. Oj, oj!

²⁴⁵ Då vi ser, att Den Helige Andes mäktiga krafter i oss förändrar våra liv från ett liv i synd, tar oss upp ur det och gör oss till nya skapelser i Kristus Jesus. Hur tackar vi inte Gud!

²⁴⁶ Himmelske Fader, det är så gott att få vara tillsammans med den här gruppen av Dina barn ikväll, de här, som vistas här nere i Clarksville. Så glad att få se, att den här församlingen går framåt, att få träffa pastorn, inte en enda otroende ibland folket, de är alla i fristaden. Å, så vi tackar Dig för det, Fader!

²⁴⁷ Jag tänker på en liten antilop. En gång hade han kommit ut ur hägnet och hundarna var efter honom. Och han sprang för glatta livet. Och då han kom till staketet, där hägnet var, hoppade han över staketet och var så glad. Han fnös och vände sig om och tittade på de där hundarna, för han var i säkerhet. De kunde inte klättra över staketet, de var inte byggda så. Om de kom åt staketet, skulle de kastas tillbaka av en elektrisk stöt.

²⁴⁸ Det är så vi är, Herre. Då vi kommer bakom Guds Ords Staket, håller Den Helige Andes elektriska Kraft vår fiende borta. Han kan inte hoppa över Staketet, han är inte så skapad. Fader, vi tackar Dig, för att Du har skapat oss så, att vi kunde hoppa i säkerhet, Herre, in i Kristus Jesus. Vi är så glada, Herre, i säkerhet för evigt.

²⁴⁹ Vi ber nu, att Du ska välsigna den här lilla församlingen, dess pastor, dess kära. Välsigna alla, som är här ikväll! Välsigna varenda predikant!

²⁵⁰ Vi ber för vår käre, ädlaste broder Neville. Och nu, då Satan igår skulle försöka dra honom av scenen, då han smällde in honom i den där bilen. Och han skulle försöka att göra någonting ont, men Du var där på scenen. Gud, han försökte ta mig här om dagen, nere vid skjutbanan, men Du var där på scenen. Försökte ta broder Willard Crase, då han kastades in i den där stolpen, men Du var där på scenen. Å, det är så gott att känna Dig! Som poeten en gång sa:

Det är så ljuvligt att lita på Jesus,
Bara ta Honom på Hans Ord,
Att bara vila på löftet.
Att bara veta: "SÅ SÄGER HERREN."

²⁵¹ Hur tackar vi Dig inte för det här! Välsigna våra själar! Förlåt våra synder! Hela sjukdomen, Herre, som bor ibland

oss! Vi vet, att de här gamla dödliga kropparna är svaga och de svajar under sjukdomens inverkan och vi ber, att Du ska bevara oss friska för att predika Evangeliet. Låt oss leva i många lyckliga år, om Jesus dröjer!

²⁵² Och må vi alla vara redo för Bortryckelsen, alla i säkerhetens Ark, i Kristus Jesus, genom en enda Ande, indöpta dit, uppe på den övre våningen, där vi kan se Evangeliets Ljus lysa in och säga "amen" till vartenda Ord! Ge oss det, Herre! Välsigna dem och bevara dem! Jag gör anspråk på dem som juveler för Din krona, Herre, i Jesu Namn. Amen.

Jag älskar Honom, jag älskar Honom
För att Han först älskade mig
Och köpte min frälsning
På Golgatas träd.

²⁵³ Som vi nu vet, är Ordet ibland skärande, men vi älskar Det på det sättet. "Guds Ord", säger Hebreerbrevet 4, "är skarpare än ett tveeggat svärd." Det hugger av allting, två egg, som kommer och går. "Och det är också kraftigare, snabbare, skär helt igenom, in i märgen i benen och förnimmer hjärtats tankar och avsikter." Vad är det? Ordet! Ordet! Förstår Ni? Och nu, efter att vi har fått ett riktigt skärande, hårt Budskap... Tyckte Ni om Det? [Församlingen säger: "Amen." – Utg.] Jajamensan. Konflikten! Är Ni inte glada, att Ni är befästa ikväll? ["Amen."] Det bygger upp tron och styrkan och hoppet åt Församlingen. Å!

På Kristus, den fasta Klippan står jag,
Alla andra grunder är sjunkande sand.

²⁵⁴ Låt oss nu bara tillbe Honom i omkring två eller tre minuter, vill Ni det? Låt oss bara sluta våra ögon, räcka upp våra händer!

²⁵⁵ Kära syster, ge oss tonen, *Jag älskar Honom*. Vill Du det? Jag ska ta upp den.

Jag älskar Honom,
Släpp Er bara lösa nu! Tillbe!
För att Han först älskade mig
Och köpte min frälsning
På Golgatas träd.

²⁵⁶ Låt oss nu se på varandra och skaka hand med varandra! Säg:
Jag älskar Honom, jag älskar Honom
För att Han först älskade mig
Och köpte min frälsning
På Golgatas träd.

²⁵⁷ Vad var Golgata? Hans Kades-Barnea. Vad gjorde Han? Gick dit upp och sa: "Människan lever efter döden. Jag ska bevisa det för Er." Gick upp dit, till Kades-Barnea, tog

allas vår dom. Golgata! Dog för våra synder och gick över dödsfloden. På tredje dagen kom Han tillbaka. Stenen rullade tillbaka nedför höjden och Han promenerade ut, levande.

En del av dem sa: "Han är en ande."

258 Han sa: "Känn på mig! Har en ande kött och ben, som jag har?" Han sa: "Har Ni någonting att äta?"

259 De sa: "Vi har litet honungskaka här, tror jag, och litet fisk."

260 De sa: "Låt oss få en bit av det!" Och de tog och åt det. Han sa: "Ser Ni, en ande äter inte så, som jag äter." Han sa: "Nu ska Ni gå dit upp till Jerusalem och Ni ska börja med Evangeliet därifrån. Och jag ska sända tillbaka till Er. . . Er uppståndelses första Frukt, för jag ska lyfta upp Er från otro på Ordet och få Er att ha tillit till Det Här och tro. Och Ni kommer att vara ovanför synden och all otro. Och på så vis kommer en del att somna i en nattväkt, två nattväkter. . ."

261 Kom ihåg, att de. . . Sjunde nattväkten, kommer Ni ihåg den? Den sjunde nattväkten är då Han kommer. Vad var den sjunde nattväkten? Den sjunde ängelns Budskap. Första nattväkten, de somnade, andra nattväkten, tredje, fjärde, femte, sjätte, hela vägen igenom, Tyatira och hela vägen fram genom alla tidsåldrarna, fram till Laodiceas nattväkt. Men i den sjunde nattväkten kom Rösten: "Se, Brudgummen kommer, gå ut och möt Honom, Ni!" Och vad? De vaknade och gjorde i ordning sina lampor.

Jag älskar Honom, jag älskar Honom
För att. . .

262 Ni på slutet? [Broder Branham talar med någon om bandinspelningen. — Utg.]

. . . Han först. . .

263 [Någon säger till broder Branham: "Jag har ungefär så där mycket band." — Utg.] "Och. . ." Kan Du få det? Har Du så mycket till? Har Du så mycket mer band? Nästan slut? Bandet nästan slut? Vill Du?

På Golgatas träd.

264 Oj, oj! Syster Ruth, jag menade inte att stänga av den. Jag försökte få med hela de här vackra sångerna. Jag ville få det bandat, ser Du. Jag försökte göra det, fånga de här sångerna, ser Du, då det gick ut. Älskar Ni inte det där? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Ni vet, jag älskar god, gammal pingst-sång.

265 Men jag sa alltid: "Jag avskyr en övertränad röst, en som håller andan tills de är blå i ansiktet, på någonting 'Pipigt'" Och de. . . De sjunger inte. De gör bara oväsen. Förstår Ni?

266 Jag tycker om den där goda, gamla sången, Ni vet, från ens hjärta, liksom — liksom: "Amen. Amen, amen." Gör inte Ni det? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Jag tycker om den här.

Tro på Fadern, tro på Sonen,
Tro på Den Helige Ande, dessa tre är ett.
Demoner ska darra och syndare vakna.
Tro på Jehova får allting att skaka.

²⁶⁷ Amen. Får detta djävulens rike att smulas sönder och falla. Slå på de här storskrälls-orden: "SÅ SÄGER HERREN"! Det där atom-Ordet av Gud flyger dit ut och bara upplöser Satans rike. Amen. Så: "Framåt, kristna stridsmän, marschera som till krig!" Det är riktigt. All right.

²⁶⁸ Låt oss sjunga igen nu, allesammans, så högt Ni kan, med Era ögon slutna, händerna uppe i luften, *Jag älskar Honom*. All right, kära syster. All right.

Jag älskar Honom, jag älskar Honom
För att Han först älskade mig
Och köpte min frälsning
På Gulgatas träd.

²⁶⁹ Himmelske Fader, i Dina händer anförtror vi nu vår — vår varelse. Gör med oss, som Du behagar. Vi litar på, att Du ska använda oss, Herre, till att bringa Ljus till de andra i vårt samhälle och varthelst vi kommer att bli ledda. Och, Gud, vaka Du nu över oss och beskydda oss tills vi får mötas igen och ha med oss dyrbara kärvar in. Vi ber i Jesu Namn. Amen.

²⁷⁰ Det har nu varit ett nöje att få vara tillsammans med Er alla ikväll, ha en stunds gemenskap. Jag ska ge tillbaka predikstolen till Er älskade pastor, broder Junie.

All right, broder Junie.

KONFLIKTEN MELLAN GUD OCH SATAN SWD62-0531

(The Conflict Between God And Satan)

Detta Budskap av Broder William Marrion Branham, ursprungligen framburet på engelska på torsdag kväll den 31 maj 1962 i Faith Assembly i Clarksville, Indiana, U.S.A., har tagits från en inspelning på magnetband och tryckts oavkortat på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice Of God Recordings.

SWEDISH

©2015 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org